

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE.

Van één tot zes regels f 1.00.
 Voor elken regel 0.15.
 Behalve de plaats zegelgeld.

DONDERDAG 20 OCTOBER.

UITGEVERS-DIRECTEUREN:

JOH. NOMAN en ZON, te 's Gravenhage.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
 Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 3.00
 Voor de overige steden des Rijks 1.00

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië

VAN HAREN NOMAN en KOLFF, te Batavia.
 Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
 per jaar, met vooruitbetaling bij het aamen van het
 abonnement f 60, Ned. Cour.

Handelmaatschappij.

VI.

DE STATEN VAN IN- EN UITVOER OP JAVA EN MADURA.

Sedert 1847 wordt hier te lande jaarlijks eene uitvoerige statistiek van Handel en Scheepvaart, van wege het Departement van Financiën uitgegeven en algemeen verkrijgbaar gesteld. Het hooge belang van die verslagen, waarvan het eerste loopt over 1846, wordt algemeen erkend. Bij de discussiën over de tractaten met België en met het Tolverbond, is er, door voor- en tegenstanders van het gebruik van gemaakt; maar vooral bij de behandeling der scheepvaartwetten, hebben die verslagen, in verband met de verdere statistieke mededeelingen der Regering, aan de voorstanders dier wetten, het middel verschaft, om al de argumenten der tegenstanders zeggend te bestrijden en aan te toonen, dat de vlag, of de Nederlandsche vlag, zonder bescherming, en dus in volkomen gelijke omstandigheden, al dan niet met de vreemde kan mededingen, reeds lang, geene twijfelachtige meer was. Uit die verslagen en medegedeelde stukken werd toen bewezen, dat wij de mededinging der Engelschen niet behoeften te vreezen, en dus de mededinging tegen alle andere vlaggen zouden kunnen volhouden. Maar ook de tegenstanders hebben zich toen van datzelfde wapen tot den aanval bediend; vooral de hevigste bestrijder dier wetten, de Heer VAN HALL, heeft, wij erkennen dit gaarne, de meesterlijk gebruik van die statistieke opgaven gemaakt; dat die drooge discussie over cijfers, toch tot een helderder inzicht kan leiden, bleek duidelijk, toen de Heer VAN HALL erkende, dat de algemeene verhouding onzer scheepvaart, door hem uit een medegedeelde staat afgeleid, op eene misvatting berustte, en hij eene rectificatie gaf van zijne vroeger opgegevene cijfers.

Maar de statistieke opgaven over handel en scheepvaart, die niet zoo duidelijk zijn ingezien: na de discussie over de scheepvaartwetten, kan het nuttig gebruik, dat in de laatste jaren, van den zekeren niet meer twijfelachtig zijn. Niet alleen, toen door de welsprekendheid der cijfers overtuigd werd, er was zeker geen bevoegd beoordeelaar, die niet moest erkennen, dat het zoo betwiste vraagpunt, er in een helderder licht door geplaatst was. Van waar dan, hebben wij ons dikwijls gevraagd, dat in eene andere zaak, mogelijk van even groot belang, de vrijheid namelijk van handel en scheepvaart in onze Oost-Indische bezittingen, er tot nog toe zoo weinig, of liever geen gebruik is gemaakt, van hetgeen daarover officieel is en wordt medegedeeld?

Wij meenen de eenige oorzaak te moeten zoeken in de weinige bekendheid die er bestaat, met de sedert zoo vele jaren met loffelijke volharding uitgegeven verslagen over den handel en scheepvaart op Java en Madura, of liever daarom, dat de publieke pers nog nimmer, zoover wij weten, de aandacht er op gevestigd heeft, hoe gewichtig de zaak ook moge zijn.

Dit moet te meer verwondering wekken, als men er op let, dat onze kennis ten dien opzichte, wat Java betreft, veel uitgebreider en veel zekerder is, dan wat Nederland, het Rijk in Europa namelijk, zelf aangaat. De officieele statistiek van den handel en de scheepvaart van Nederland, dagteekent toch slechts van 1846, van Java en Madura reeds van 1824. Het verslag van dat jaar werd in 1825 te Batavia ter Landschappij uitgegeven, en hoewel er later meer uitbreiding gegeven is, de oorspronkelijke inrigting en vorm waren zoo goed, dat die in alle volgende jaarlijksche verslagen zijn kunnen behouden worden.

Twee groote gebreken zijn in die verslagen echter te vinden, of om juist te spreken, die gebreken zijn het gevolg geweest van de invoering van het systeem van handel, door de Handelmaatschappij. Het eerste gebrek betreft den uitvoer. Er wordt namelijk in

eens opgegeven de hoeveelheid en waarde der producten naar Nederland uitgevoerd, zonder onderscheid te maken, of die uitvoer is voor het gouvernement, in consignatie aan de Handelmaatschappij, of voor particulieren. Het tweede gebrek betreft den invoer, waarbij geen onderscheid gemaakt is tusschen den invoer door particulieren en door de Handelmaatschappij; men kan dus niet beoordeelen, ten minste niet met juiste cijfers aantoonen, in hoeverre de invoer toegenomen is, door den zich vooral in de laatste jaren, meer en meer ontwikkelenden ondernemingsgeest van den particulieren handel.

De daardoor nog bestaande onzekerheid is vooral te betreuren, wat den invoer van wollen stoffen en katoenen goederen betreft. Wij spraken boven van het voor gouvernementen rekening drijven van handel door de Handelmaatschappij. Wij hadden daarbij het oog meer bepaaldelijk, op den zoogenaamden lijnwaadhandel, en gelooven dat de door ons gebruikte uitdrukking een juist denkbeeld geeft van de zaak. Aan de Handelmaatschappij toch waren zeer belangrijke voordeelen toegestaan, bijv. stortingen in de Indische kas en meer andere, (waarover wij veel zouden kunnen zeggen, maar dat wij voorbij gaan, omdat het gelukkig tot een afgesloten tijdperk behoort,) en bovenal een zeer hoog commissieloon, van 3½ pct. voor het te gelde maken der producten; maar daarentegen was de Handelmaatschappij, volgens een artikel van het lijnwaaden contract, verplicht een kapitaal van 10 á 11 millioen te besteden, tot den inkoop hier te lande en den verkoop in Indië van wollen en katoenen goederen, waarop ingevolge andere bepalingen van het contract, de Maatschappij altijd belangrijke nadeelen moest lijden en werkelijk geleden heeft. Men ziet dat het een kunstmatige handel was, waarvan de verliezen aan de maatschappij vergoed werden, door de hooge commissieloonen en andere voordeelen, en wij meenen dus terecht het genoemd te hebben, handel door de maatschappij voor rekening van het Gouvernement.

Later is daar verandering in gekomen: het eerst zoo wij ons niet bedriegen, in 1843. De invoeren van wollen en katoenen goederen door particulieren, vroeger van zeer weinig betekenis, zijn van toen af toegenomen, maar zeer langzaam. Bij het sluiten der nieuwe overeenkomst in 1849, schijnen nog meer veranderingen in de verhouding van het lijnwaaden contract gemaakt te zijn, minder ongunstig voor de maatschappij; wij zeggen schijnen, omdat het lijnwaaden contract en wat daarmede en dien ten gevolge gezegd is, nimmer is publiek gemaakt. Maar werd de maatschappij tijdens het sluiten van het nieuwe contract, bij geheime overeenkomst van vele haar drukkende bepalingen, ten opzichte van den lijnwaadhandel, ontheven: aan de andere zijde werd, in het door de wet bekrachtigde contract, haar commissieloon voor het te gelde maken der producten met ½ pct. en hare andere voordeelen nog meer verminderd. Van toen af is de handel in wollen en katoenen goederen door de maatschappij geheel en al veranderd, die van particulieren zeer toegenomen. Het zou van groot belang zijn, te weten bijv. van 1840 af, of vroeger, hoe veel wollen en katoenen goederen jaarlijks door de maatschappij, hoeveel door particulieren op Java zijn ingevoerd. Dit zou van te meer belang zijn, omdat van 1850 af, en dus sedert het nieuwe contract, de verhouding tusschen den invoer dier artikelen uit Nederland en van elders, zeer in ons nadeel schijnt veranderd te zijn; het zou dan blijken of niet de aanvoer door particulieren is toegenomen. Mogt dit zoo zijn en mogt de normale handel in die artikelen vermeerderd, de kunsthandel der maatschappij alleen vermeerderd zijn, dan zou deze schijnbaar ongunstige verhouding tusschen aanvoer uit Nederland en van elders, het beste bewijs opleveren van den gezonden toestand, waarin de particuliere katoenhandel verkeert. Wij voor ons twijfelen daar niet aan, en ook het Gouvernement schijnt die meening te deelen, daar het lijnwaaden contract geheel opgeheven zal worden, zoodra het nu ingediende wetsontwerp, tot bekrachtiging van het nieuwe consignatie

contract, zal zijn aangenomen; of om ons juistert uit te drukken, zoodra in 1855 het verlaagde commissieloon van 3 pct. door de maatschappij voor het te gelde maken der producten zal genoten worden. Bij het nieuwe contract zal de Maatschappij dan wel minder voordeelen genieten, maar ook van de nadeelen uit den verplichten lijnwaadhandel voortvloeiende ontheven zijn.

De eerste leemte, die wij in de verslagen aangewezen hebben, het ontbreken van splitsing, tusschen de uitvoeren naar Nederland voor gouvernementen en voor particuliere rekening, is reeds sedert jaren door het Ministerie van Kolonien aangevuld, door uitvoerige opgaven in de Staats-Courant medegedeeld. Die meer volledige aanwijzing leidt tot gewichtige resultaten, welke wij later zullen ontvouwen.

De tweede leemte, het ontbreken van splitsing wat den invoer aan koopmanschappen uit Nederland betreft, tusschen invoer door de Handelmaatschappij en door particulieren, bestaat nog, en kan, voor zooverre ons bekend is, uit geenerhande officiële of andere stukken aangevuld worden: maar wij houden ons overtuigd, dat het Ministerie van Kolonien, daartoe aangezocht, in staat en ook bereid zoude zijn, om daaromtrent de meest volledige inlichtingen te geven. Wij achten zulk eene mededeeling onmisbaar, om de Staten-Generaal in staat te stellen, met kennis van zaken over het nieuwe consignatie-contract te oordeelen. Wij achten die te meer onmisbaar, na de aanmerking in het voorloopig verslag der Tweede Kamer gemaakt. Daar toch wordt gezegd: „De ondervinding heeft nu reeds geleerd, dat de consignatie van goederen naar Nederland, aan de vrije beschikking van den particulieren handel zijn overgelaten, is toegenomen, eene ongunstiger verhouding omtrent den uitvoer van Nederlandsch fabrikaat naar Indië heeft plaats gegrepen. Ten bewijze van dit laatste beriep men zich op eenen uit de gouvernementen-handelsverslagen opgemaakte staat, die ter inzage van de leden der Kamer op hare griffie is nedergelegd.” Wij kennen dien staat niet, maar wel de handelsverslagen en de jaarlijksche mededeelingen in de Staats-Courant, en die stukken hebben ons tot een geheel ander oordeel geleid, zoo als wij later zullen aangeven. Wij zijn overtuigd dat hier eene dergelijke misvatting heeft plaats gegrepen, als door den Heer van Hall begaan was bij de discussie over de scheepvaartwetten, en mogt het ons gelukken, dat duidelijk te maken, dan vertrouwen wij, dat de ons onbekende steller van dien staat, even rondborstig zal handelen als de Heer van Hall toen gedaan heeft, en ook eene rectificatie van den door hem nu overgelegden staat, en van de daaruit getrokken conclusien, ter inzage van de leden der kamer op de griffie zal nederleggen.

Ten opzichte van dit punt meenen wij echter niet hier te moeten wijzen, op hetgeen, in de discussie over de scheepvaartwetten, door een der tegenstanders gezegd is: „Het lijnwaaden contract, dat de maatschappij alleen het recht geeft, om de goederen te exporteren, is een zeer ongunstig punt, dat hier opmerking verdient, omdat zij gerustheid kunnen geven voor de toekomst. Zoo is het opmerkelijk dat telkens wanneer door tractaten, door wijziging in handels- en scheepvaartwetten, of door welke oorzaak ook, eene verandering plaats heeft, de Engelschen daarvan onmiddellijk gebruik maken, zoodat hunne vaart (of handel) dan eensklaps aanzienlijk vermeerderd, terwijl de Nederlandsche achteruit gaat. Licht dit niet in de bezadigdheid van het Hollandsch karakter? Wij moeten eerst alle kansen van een veranderd stelsel berekend hebben, vóór dat wij ons aan nieuwe ondernemingen wagen, maar dan ook gaan wij bedaard en gestadig steeds voorwaarts, onze handel en scheepvaart vermeerderd bijna in even mate, als die van onze mededingers, naar de laatste spoedig vooruitgesneld waren, weder achterblijft. Dit was het geval na het tractaat van 1845, en in 1847, en zal waarschijnlijk ook na het wederzoo zijn.”

Wij zeggen nu: in 1849 is een nieuw contract met de Handelsmaatschappij gesloten, en het bestaande lijncontract in de uitvoering gewijzigd. De Engelschen zijn, wat den uitvoer van kalderen goederen naar Java betreft, in 1850, en vooral in 1851, te veel en te spoedig vooruit gegaan: wij (de Nederlandsche fabrikanten van dat artikel) hebben in 1850 alle de kansen goed berekend, en toen in 1851 met uitvoeren voor particuliere rekening beland en gestaag steeds voorwaarts gegaan, en nu vermeerdert onze uitvoer bijna in gelijke mate als die van onze mededingers weder vermindert. Uit de verslagen en opgaven ontrent den in- en uitvoer op Java en Madura meenen wij dit te kunnen bezijzen, en zouden dit met nog meerder duidelijkheid kunnen doen, indien de opgaven over 1852, medegedeeld in de Staats-Courant van 30 Sept. 1853 even uitvoerig waren, als die over 1851, in de Staats-Courant van 25 Augs. 1852. Wij hopen nog dat het Departement van koloniën, de mededeelingen over 1852 later zal aanvullen, door een even berekend, uitvoerig en uitmuntend betoog van de omstandigheden van den toestand in 1852, als het over 1851 gegeven heeft. Dit schijnt te meer noodig omdat, vooral de uitvoeren in 1852, zoo geheel van die in vorige jaren verschillen, dat zij, zonder uiteenzetting van redenen, geheel onverklaarbaar zijn.

Buitenland.

BELGIE.

De Koning heeft den 16 dezer in een bijzonder gehoor, in het paleis te Brussel, ontvangen den heer baren Gericke van Herwijnen, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van den Koning der Nederlanden. Z. E. K. heeft den Koning het antwoord van zijnen soeverein overhandigd op de kennisgeving van het huwelijk van den Hertog van Brabant met de Aartshertogin Marie-Henriette van Oostenrijk.

De heer Barrot, de nieuwe gezant van Frankrijk te Brussel, zal binnen weinige dagen het hotel, waar hij afgestapt was, verlaten, om bepaaldelijk een woning te betrekken.

Het gerucht van eene nieuwe leening, die door de Oostenrijksche regering zou zijn aangegaan, wordt tegengesproken.

GRIEKENLAND.

De kiescollegien zijn bij een koninklijk besluit tegen den 30 dezer opgeroepen, tot het benoemen eener nieuwe kamer van Afgevaardigden, welke, naar de voorschriften der Constitutie, den 11 November zal bijeenkomen.

Bij een ander besluit worden de openbare landstrakkingen onvereenigbaar verklaard met het mandaat van lid der wetgevende magt. Alle openbare ambtenaren, die dat mandaat aannemen, moeten dadelijk hun ontslag inzenden uit de betrekking, welke zij bekleeden.

Generaal Zavelas, de bekende verdediger van Missolonghi, gedurende den onafhankelijkheidsoorlog in 1829, is door den Koning verheven tot divisie-generaal, welke graad in Griekenland niet bestond, waar men slechts brigade-generaals had. De Koning heeft hem aldus tot een der andere generaals van het leger willen stellen.

Voorheen was Griekenland gesteerd door menigvuldige onafhankelijkheidsstrijdingen. Bijna alle steden des rijk hebben menichvuldig gewaarschouwen ondervonden.

TURKIJE.

Het manifest der Porte bij de oorlogsverklaring aan Rusland is thans in zijn geheel bekend.

Daarin wordt eerst blootgelegd dat de Porte van den aanvang des geschils af, de meest vredelievende inzichten gehad, en de grootste toegankelijkheid betoond heeft; dat zij steeds te goeden trouw, de aangegane verbindingsen jegens Rusland heeft vervuld; dat het laatste gemeld land blijkbaar te doen is, om zich met der tijd, door voorwendsel van godsdienstige bescherming, in de binnenlandsche zaken van Turkije te mengen; dat de verhandelende mogendheden, gedurende den geheelen loop der onderhandelingen de meeste zucht hebben aan den vrede te komen, tot handhaving des vredes en ter bescherming van de regten en de onafhankelijkheid der Porte; dat zij die niet heeft mogen leiden tot eene behoorlijke oplossing, dat reeds vroeger verscheidene ontwerpen zijn voorgesteld, doch dat inmiddels de Russen de grenzen van hun gebied, hetgeen de gedaante der zaken geheel veranderd heeft.

Wat van dit alles zij, zal de voorname en slottinghede van dit stuk, de Oostenrijksche regering vreesde te degt al wat een regt voorhanden zou kunnen in zich sluiten in de godsdienstige zaken, tusschen beide te komen, en kon niet anders dan eene

ringen geven, geschikt om allen twijfel weg te nemen, wegens de onderwerpen in geschil; zij zal dan ook gewis niet na zoo vele onbetrouwen en opofferingen de voorstellen aannemen, welke met zijn kunnen worden aangenomen tijdens het verloop van Vorst-Menchikoff te Konstantinopel. Daar het kabinet van St. Petersburg zich niet gewaard heeft gesteld met de verzekeringen, welke hetgeen zijn gedaan, door de welwillende pogingen der groote mogendheden vruchteloos zijn gebleven; daar, eindelijk de Verheven Porte niet langer den tegenwoordigen staat van zaken kan dulden noch lijden, zoo min als den voortdurend van de bezetting der Moldau-Wallachijsche Vorstendommen, gewesten die tot het Turksche rijk behooren, zal het Ottomannische kabinet, met het vaste en prijzenswaardige doel, om de heilige regten der soevereiniteit en onafhankelijkheid van zijne regering te verdedigen, regtmatige wedervergelding gebruiken tegen eene schending der verdragen, welke dit kabinet als een *casus belli* beschouwt. Hierbij wordt dus officieel kennis gegeven, dat de regering van Z. M. den Sultan zich genoodzaakt ziet den oorlog te verklaren, en dat zij de stelligste voorschriften heeft gegeven aan Z. E. K. Omar-pacha, om vorst Gorzakoff uit te nodigen, de Vorstendommen te ontruimen, en de vijandelijkheden te beginnen, indien, binnen een tijdsverloop van veertien dagen, te rekenen van de ontvangst van zijne depeche in het Russisch hoofdkwartier, hem een ontkennend antwoord werd gegeven.

Het is de bedoeling, dat, indien het antwoord van vorst Gorzakoff ontkennend mogt zijn, de Russische agenten de Ottomannische Staten zullen hebben te verlaten en dat de handelsbetrekkingen tusschen beide landen zullen moeten worden afgebroken. Intusschen vindt de Verheven Porte het niet regtvaardig dat, onder gewoonte, op de Russische schepen embargo wordt gelegd. Bij gevolg zal hun berigt worden gegeven, dat zij binnen een nader te bepalen tijd, naar de Zwarte- of naar de Middellandsche Zee, ter hunner keuze, zullen kunnen vertrekken. Daarenboven zal de Ottomannische regering, daar zij aan de handelsbetrekkingen der onderdanen van de bevriende mogendheden, geene hindernissen in den weg wil leggen, gedurende den oorlog de zeestraten open laten voor de koopvaardij-schepen der mogendheden.

Alles doet vermoeden, dat de kans tot behoud des vredes in het Oosten voor het oogenblik geheel vervlogen is. En geloofwaardige berichten van daar, van den 6 melden, dat de beambten der Russische kanselarij, die nog altijd in de Turksche hoofdstad waren gebleven, zich gereed maakten, van daar te vertrekken.

Lord Stratford zou nog den 1 October twee middelen voorgesteld hebben om het geschil in der minne bij te leggen; doch hij kwam te laat.

De vraag is nu vooral welke maatregelen de bemiddelende mogendheden zullen nemen? Van de Fransche zijde schijnt men den oorlog niet met leedwezen te zien, immers te oordeelen naar een verhoog van den *Pays*, volgens hetwelk daardoor de stelling der mogendheden juist uitkomt. Intusschen wordt het berigt van het afzenden van troepen uit Frankrijk naar Turkije, zelfs in het Fransche regeringsblad tegengesproken, ofschoon de *Constitutionnel* dat berigt nog eenigermate volhoudt. Van de zijde van Oostenrijk en Pruisen wordt steeds gemeld dat die mogendheden onzijdig zullen blijven; doch sommige buitenlandse bladen meenen, dat, althans Oostenrijk, die onzijdige stelling zou opgeven, indien Frankrijk en Engeland Turkije in den aan te vangen krijg werkdadig mogten bijstaan en zich niet tot het beschermen van de hoofdstad, in het uiterste geval bepaalden.

Van de Engelsche zijde luiden, zoo als gewoonlijk, de berichten der Turksche zaak, de berichten van de Russische zijde, ook na de laatste berichten, dat de Russen niet oorkomen, ja ha del trekking van de Russen, de aanhoudingen van Rusland, geen of weinig gevaar voor de rust in het Oosten. Het blad schijnt ook nu het publiek te willen gerust stellen. Ten andere zijde vleit zich het blad, dat, indien de oorlog onverhoopt werkelijk uitbreekt, die tot de Donau- of nog verder gelegen streken zal beperkt blijven; zonder dat er een algemeene krijg in Europa door ontsta. Het wil echter niet te veel gewigt gehecht hebben aan de vermindering van het Oostenrijksche leger. Een ander blad, dat doorgaat voor meer regtstreeks de gevoelens van Lord Palmerston uit te drukken, is minder geruststellend en doelt ook in de verte op maatregelen, welke van de zijde der Westersche mogendheden tot spoedige demping van den strijd dienen te worden genomen, als die moogt uitbreken.

Dat blad geeft mede reeds het Turksche manifest, en zegt nopens den tegenwoordigen staat van het Oostenrijksche vraagstuk, onder anderen het volgende: „Indien het waar is, dat de Keizer van Rusland nu al zijne verklaringen intrekt, en dat niets overblijft dan een oorlog *a outrance*, en indien het mede waar is, heiligen een Oostenrijksch officier te Konstantinopel aan de *Allgemeine Zeitung* schrijft, dat Rusland nu gereed en kriegskundig in staat is, om den Donau over

te trekken en eene snelle en daadwerkelijke aanval houding aan te nemen: dan moet alles, voor het tegengeroordige, afhangen van de krijgskunde, waarmede het groot aantal strijdkrachten van Turkije wordt in beweging gebracht, en voor het vervolg, van de standvastige houding der Westersche mogendheden, en de aankleving ter goeder trouw van de onzijdige stelling door Pruisen en Oostenrijk aangenomen. — Volgende genoemde Oostenrijksche officier, zou de houding der zeemogendheden, ten gunste der Porte, alom voldoende zijn, om tegenover de magt van Rusland te wege, en deze te noodzaken, eene verdedigende houding aan te nemen.

Het blad redeneert op dien grond voort; maar kon alsdan tot de slotsom, dat beide Westersche mogendheden in allen ernst en opregtelijk verbonden moeten blijven, en waarschuwt reeds vooraf tegen mogelijke pogingen om ze te scheiden.

Nu is het zeker waar, zegt het blad ten slotte, dat zoowel de Engelsche als de Fransche staatkunde niet gelijk vatbaar is tot dobbering en wisselvalligheid, waarvan vroege koningsopen partij hopen te trekken om die in de toekomst tot bronnen van tweedragt en zwakheid te veranderen. Laten de staatkundigen, die echten stempel in beide landen echter de overtuiging behouden, dat tweedragt zwakheid — en wel zwakheid voor beiden zijn zou, en laat ons hopen, dat diezelfde staatslieden de magt zullen behouden, en dat die overtuiging niet minder vast en levendig blijve bij het publiek. Indien Engeland en Frankrijk vereenigd, terwyl Oostenrijk en Pruisen bloot onzijdig blijven, daadwerkelijk Russische aanvallen kunnen afweren, dan moet de staatkunde der beide landen duidelijk ten doel hebben, die vereening te doen voortduren. Het moet de staatkunde van beiden zijn, te bewijzen, dat hunne krijs- en zeemagt geen louter praalvertoon is; dat zoo zulks vereischt wordt, deze hare diensten bewijzen; dat zij even geschikt zijn tot wezenlijk gebruik als tot vertoon; en dat, wanneer Frankrijk en Engeland de zaak eener zwakke partij hebben omhelsd, zij de hebben omhelsd met het vaste besluit, haar te verdedigen. Het gezegde dat een groot land geen kleine oorlog kan voeren, moet ons bijkomen voor de gevolgtrekking, dat twee groote landen geene krachteloos tusschenkomst kunnen ondernemen. Wil Rusland hooft zwaard uit de schede trekken, dan past het Engeland en Frankrijk, te zamen vereenigd, hetzelfde spoedig weder te doen opsteken.

MEXICO.

Men er in het dalg van Mexicaanse vijandigheden aangebroken, waaraan de Vereenigde Staten en van Mexico. De dictatorial regering heeft onmiddellijk van den gezant der Vereenigde Staten voltoering geëischt.

Men spreekt van een coup d'état tot herstel van het keizerrijk, die te Mexico zou plaats hebben, zoodat Santa-Anna een leger van 80,000 man zal hebben vereenigd. Dagelijks worden er tegenstanders der regering verhanden en de drukpers is geheel aan banden gelegd.

BRAZILIE.

Het ontslag, door de ministers van Rio-Janeiro aangeboden, is aangenomen. Het nieuwe kabinet is dezelfde meening als die der afgetreden ministers toegedaan, namelijk dat het gunstig gestemd is voor de vereenigingen.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Bij het onderzoek in de Afdelingen van de Tweede Kamer stuk der Staatsbegroting (Departement van Koloniën) van den sommege leden deze gelegenheid waarnemen om aan de Regering te vragen, welke hare bedoeling is omtrent het vervullen van de sinds eenigen tijd vacante plaats van de vice-president van den Raad van Indie? Het ligt mogelijk in haar voornemen om dezen ambtenaar niet vóór de invoering van het nieuwe Reglement op het beleid der Regering in Nederlandsch Indie aan te stellen. Deze leden zouden gaarne willen weten of dit wel raadzaam is.

Men zal zich herinneren, dat onlangs de meerderheid der Tweede Kamer bij stemming heeft uitgemaakt, dat aangeboden regeringsverslagen over den staat der koloniën en bezittingen van het Rijk in andere verhandelingen over 1853 bij haar geen onderwerp van onderzoek mochten uitmaken, ten gevolge van de na die indiening plaats gehad hebbende onthouding der Kamer. Deze beslissing heeft, bij verscheidene leden den wensch doen ontstaan, om ook het vervolgende verslagen spoedig te mogen ontvangen.

Het genoegen had men onlangs van de Regering vernemen, dat zij voornemens is, eerlang verscheidene verslagen tot regeling van het Indisch Bestuur en de Indische muntwezen. Er bleef evenwel een gewigtig onderwerp onaangetroffen: de regeling namelijk van de

en verantwoording der Indische geldmiddelen. Vroeger werd, de behandeling van dit onderwerp als eenigzins in verband staande met de nieuwe regeling van dezelfde zaak hier te lande, uitgesteld. Nu echter, ten gevolge van de plaats gegrepen hebbende gebeurtenissen, dit laatste op den achtergrond is geraakt, wenschten eenige leden hieromtrent de bedoeling der Regering te vernemen. Gaarne zoude zij zien dat ook deze zaak tot een eind wierd gebracht.

Betreffende het verwachtte wordende nieuwe Regeringsreglement voor de koloniën in de West-Indiën, werd door eenige leden aan de Regering in overweging gegeven, om niet, gelijk in het vorige aan de Kamer aangeboden ontwerp, de emancipatie-quæstie naar op te nemen. Zij vreesden dat, ten gevolge van de vele moeilijkheden aan dit onderwerp verbonden en van de uiteenlopende meeningen, die daaromtrent bestaan, het tot stand komen van een dergelijk reglement zal worden vertraagd. Ook zijnde deze zaak van te bijzonderen en te gewichtigen aard, om met zoovele andere in het reglement voorkomende belangrijke onderwerpen, gelijktijdig in behandeling te worden genomen. Integendeel vermoedden deze leden, dat zij niet in een blijvend reglement te handelen behoort, en meer vatbaar is om bij eene afzonderlijke wet, welke daarom niet lang behoefde uit te blijven, te worden geregeld. Dit gevoelen, uit eene der afdeelingen medegedeeld, werd door een der leden van de Commissie van Rapporteurs bestreden, voornamelijk op grond, dat het niet gelijktijdig behandelen dezer onderwerpen ten gevolge zoude kunnen hebben eene vertraging in het doorstellen eener zoo nuttige en gewenschte zaak, als de emancipatie wel mag worden genoemd. Het is namelijk wel eenigzins te verwachten dat zij, die, onder het voornemen der Regering doorging, in het bestuur der koloniën inderzonden invloed zouden erlangen, het beëindigen dezer quæstie welke zoo nauw in verband met hunne particuliere belangen staat, zullen trachten te verhinderen. Hier tegen werd evenwel in de Commissie van Rapporteurs door een der andere leden opgemerkt, dat uit eene afzonderlijke behandeling dezer verschillende onderwerpen geene vertraging noch uitstel behoefte voort te vloeijen, daar de Regering, hiertoe geneegen zijnde, zonder verwijl een daartoe strekkend wetsontwerp kan aanbieden.

Naar aanleiding van de onlangs in de nieuwsbladen opgenomen ongunstige berichten over de behandeling der slaven in de kolonie Suriname, gaven eenige leden den wensch te kennen, om van de Regering te mogen vernemen of hij haar daarvan iets bekend is en om inlichtingen te mogen ontvangen over het lot der slavenbevolking in die kolonie.

Overgaande tot de beschouwing van het wetsontwerp zelf, werd door enkele leden op het stelsel teruggekomen, om hier te lande in werkelijke dienst, gedurende onbepaalde tijd, te plaatsen ambtenaren en officieren uit het Indische kader met verlof hier aanwezig, die als zoodanig uit de Indische kas een verloftracament genieten. Men weet, dat hetgeen onlangs gebeurd is, dat een Indisch hoofdofficier, na lange jaren hier aan het ministerie te zijn verbonden geweest, en evenwel het genot gehad hebbende van Indisch verloftracament, nu weder in de actieve dienst in Indië is geplaatst. Zij hoopten, dat de nu opgevallene betrekking niet weder op dezelfde wijze mogt worden aangevuld. Deze aanmerking moest niet strekken ten laste van den bedoelden persoon, maar als een bewijsgrond tegen het stelsel. De som voor verloftracamenten op de Indische begroting uitgetrokken heeft een onbepaalde bestemming: zij moest strekken om aan de officieren in werkelijke Indische dienst, die van de overheid of anderszins verlof hadden, een verloftracament te geven. Een ander gebruik is ten koste van diegenen die aan de overheid of anderszins verlof hebben zich, meenden deze leden, te moeten bedienen, dat Indische ambtenaren en officieren, naar verschillende redenen naar het moederland, wettig of onwettig, begaven, ten gevolge van uitputting der toegestane som voor verloftracament hebben kunnen erlangen.

Tegen deze bedenkingen werd door andere leden van de Commissie van Rapporteurs, wat betreft den bedoelden hoofdofficier, aangevoerd, dat hij hier steeds ten nutte en voordeel van het Indische leger en niet voor zijn eigen genoegen werkzaam is geweest, dat deze omstandigheid hem dus niet ten nadeele mogt strekken. Wat betreft het stelsel, moesten deze leden nog opmerken, dat het was in het belang van het moederland en der koloniën, om ambtenaren, die door ijverige dienst aldaar bijzondere kennis hadden opgedaan, bij het ministerie van Koloniën in dienst te stellen. Om hem men heeft een loonage boven hun verloftracament, dat zij, die van de overheid of anderszins verlof hebben, een verloftracament te geven, tot de staatbegroting toe wijzen, het zou te verwachten zijn dat velen zich die benoemingen zouden laten welgevalen. Deze leden konden zich dan ook volkomen met het meermalen over dit onderwerp door de Regering uitgedrukt gevoelen vereenigen. Dit stelsel zou alleen dan schadelijk kunnen worden, indien daarvan misbruik werd gemaakt.

Het Nieuw hoofdstuk der Begroting (Departement van Binnenlandse Zaken) heeft bij het onderzoek in de afdeelingen der Kamer o. a. tot de volgende beschouwingen en bedenkingen aanleiding gegeven: Men heeft gelaagd, dat de Memorie van Toelichting uitweidt over drie nieuw te ondernemen openbare werken, doch geen enkel woord behelst over de hoogere belangen der Natie, over den zedelijken en stoffelijken toestand des Lands, waarop het Departement van Binnenlandse Zaken toch in zoo vele rigtingen invloed uitoefent of kan uitoefenen. Men kan niet anders denken, dat zoodanig stilzwijgen niet geschikt is, om de Kamer bij het beoordelen der aangevraagde staatsuitgaven aan hare roeping te doen beantwoorden. VROEGE VAN ZAKEN 1000

Door verscheidene leden is op de wenschelijkheid gewezen om onverwijld in de tot stand gebrachte organieke wetten tot uitvoering der gewijzigde Grondwet die verbeteringen te brengen, welke de ondervinding geleerd heeft bepaald noodzakelijk te zijn. Men noemde onder anderen de wijziging der bepalingen van de Kieswet, die tot de opbrenging van fictieve den vereischten census niet betalende kiezers aanleiding kunnen geven.

Het eindcijfer van dit hoofdstuk der Begroting heeft twee der afdeelingen tot ernstige betradelingen aanleiding gegeven. Het eindcijfer is in de laatste jaren telkens geklommen; en thans weder ruim f 170,000 hooger dan voor 1853. De aanleiding tot die gestadige vermeerdering is niet verre te zoeken, daar zij, zoo niet geheel, dan toch voor verre het grootste gedeelte in de toeneming der uitgaven ligt voor de afdeeling Waterstaat en publieke werken. Verscheidene leden mochten niet ontzien, dat die rigting om aan openbare, vooral waterstaatswerken, betrekkelijk zooveel te koste te leggen, hun bezorgdheid inboezemde. Zij waren verre van het nut der werken, die in de laatste jaren zijn aangelegd of thans weder worden voorgenomen, te betwisten, maar zij meenden toch in het belang van 's Rijks finantien, die zich eerst in de laatste jaren eenigermate van vroegeren achteruitgang hebben hersteld, eene waarschuwend stem omtrent dit punt tot de Regering te moeten rigten.

Deze beschouwingen bleven eenigzins zonder tegenspraak. De wettelijke afdeelingen erkenden, dat de gelden, die in waterstaatswerken zijn toegestaan; over 't algemeen uitstekend goede vruchten hebben gedragen, en dat het even noodig als nuttig is geweest aan die werken de hand te slaan.

Enige leden hebben de aanmerking gemaakt, dat, 400 het in de bedoeling der Regering ligt, om gedurende het aanstaande jaar nog meer voor openbare werken te besteden, dan thans op de begroting van dit hoofdstuk voorkomt, dat meerder bedrag daarop niet moest ontbreken. De Staatsbegroting moet, hunnes inziens, alle uitgaven bevatten, die de Regering tijdens het vaststellen daarvan als waarschijnlijk benodigd, kan voorzien. De bijdrage voor den Rhijnspoorweg, die dan toch wel onvermijdelijk verlangt gevorderd zal worden, had dien ten gevolge op dit hoofdstuk niet moeten worden gemist; terwijl, indien de tegenwoordige Regering over het tot stand brengen van het Noordbrabantse uitwateringskanaal evenzoo dacht als de vroegere, ook daarvoor eene som had moeten worden uitgetrokken.

Vrij algemeen is men teruggekomen op het in de laatste jaren telkens geuit verlangen, dat, zoo men zich niet spoedig met eene algeheele herziening der wet op de nationale militie mag vleijen, de bestaande wet ten minste met het nieuwe voorkeft van art. 101 der Grondwet, om den aanvang van den dienstdienst der koloniën, in overdenking worde gebracht en ook, zoo mogelijk, art. 106 dier Grondwet, betrekking hebbende tot de dienst ter zee van een gedeelte der militie, eenigermate in 't leven worde geroepen. Vooral aan het eerste punt werd zeer veel gewigt gehecht.

In eene der afdeelingen is de wenschelijkheid der herziening van de wet op de schutterijen ingelijkt op den voorgrond gesteld. Men erkent echter, dat, wat die wet betreft, partiële wijzigingen onvoldoende zouden zijn. Zullen de schutterijen, vooral ook die van het platte land aan hare bestemming beantwoorden, dan is het, naar veler gevoelen, onvermijdelijk de wetgeving daaromtrent op geheel nieuwe grondslagen te doen rusten.

Men heeft gevraagd, hoe het met de openbaarmaking gelegen is van het tweede gedeelte van het verslag der Commissie voor de geneeskundige staatsregeling en tevens, of het niet mogelijk zou zijn, ook in dezen tak van wetgeving eene verbetering te brengen, waaraan de afdeelingen der Kamer, die de wetgeving hielden, de handen moesten slaan. Men heeft ook opgemerkt, dat de wet op de waterstaatswerken en tot voorziening in eenige andere behoeften van den Waterstaat, welke wet door de vroegere Tweede Kamer aangenomen, doch bij de Eerste onafgedaan gebleven is.

In het vorig jaar heeft de Regering bij hare Memorie van Antwoord omtrent dit hoofdstuk verslag gedaan van hetgeen met de voor 1852 toegestane sommen tot algemeene verbetering der hoofdrieveren was verrigt. Men wenscht thans insgelijks een zoodanig verslag omtrent het verrigt in het loopende jaar te ontvangen. Men heeft ook opgemerkt, dat de afdeelingen van verscheidene tonnen gouds is uitgetrokken, in meer onderdeelen wierden gesplitst, zoodat bijv. het aangevraagde cijfer voor de werken aan elke der hoofdrieveren, alsmede voor het onderhoud, de instelling of den aanleg van elk der zeewerken, wegen en kanalen een afzonderlijk artikel vormde, of die cijfers ten minste veel minder dan thans het geval is wierden gecombineerd.

Enige leden hebben gemeend, ook met het oog op de mogelijke verandering in de wetgeving op het onderwijs, de aandacht der Regering te moeten vestigen op de aanmerkingen, waartoe de jongste, volgens art. 194 der Grondwet ingediende jaarlijkse verslagen van den staat der hooge, middelbare en lagere scholen aanleiding hebben gegeven. Men meent, dat deze verslagen niet genoegzaam aan hunne bestemming beantwoorden, als daarin te uiteluidend de uitwendige staat der scholen behandeld wordt en zij omtrent de eigenlijke gang en rigting van het onderwijs zelf geen overzicht mededeelen.

Het Koninklijk besluit van 4 Augustus 11, waarbij de hoogeschoolen aan de studenten, die geen bewijs van behoeft

het met vrucht volbrengen hunner studien op eene der Latijnsche scholen of gymnasien kunnen vertoonen, de verplichting tot het ondergaan van een nieuw openbaar examen wordt opgelegd, is in al de afdeelingen besproken. Verscheidene leden, ofschoon eenigzins in 't algemeen tegen het onderwerpen der studenten aan een nieuw examen gestemd, konden zich met de strekking van dit besluit niet wel vereenigen. Zij vreesden, dat men niet op al de hoogeschoolen met gelijke gestrengheid omtrent de afneming van het thans voorgeschreven examen zou te werk gaan, en dat de studenten vooral daarheen zouden komen, waar te dezen aanzien meerder slapheid heerschte. Het opdragen van het afnemen der examina aan éene en dezelfde commissie voor al de hoogeschoolen schiedt boven den weg, dien de Regering thans insloeg, verre verkieslijk. Ook vreesde men dat het genomen besluit niet gunstig op de verbetering van den inwendigen toestand der Latijnsche scholen en gymnasien zou werken.

Enkele leden wenschten der Regering gevraagd te hebben, of bij de benoeming van hoogleraren in de godgeleerdheid aan de hoogeschoolen, wel in billijkheid wordt gelet op de verschillende rigtingen in het Hervormd Kerkgenootschap hier te lande. Anderen meenden, dat zoodanige overwegingen bij die benoemingen niet mochten gelden, daar het onderwijs in de godgeleerdheid op onze hoogeschoolen alleen in verband moest worden beschouwd met den daar in dat vak van godgeleerdheid verrijzen den academischen gradus. Maar het boden van enkele leden is niet zeer af te keuren, dat het onderwijs in godgeleerdheid bij hetschoolen op onze hoogeschoolen aan eelien of denzelfden hoogleraar wordt opgedragen. Zij wenschen voor elk dier beide vakken een afzonderlijken leerstoel gevestigd te zien.

Algemeen is er op aangedrongen, dat bij het voortdurend bestaan der Delftsche academie, de kosten dier instelling op de Staatsbegroting worden gebragt.

Bij de afdeeling Kunsten en Wetenschappen is men terzake gekomen op de klacht, dat hij het bepalen der sommen, die jaarlijks uit 's Rijks kas aan de bevordering van kunsten en wetenschappen worden te koste gelegd, in menig opzigt met groote karigheid wordt te werk gegaan.

Men acht den prijs van de Staats-Courant en van het Bijblad steeds te hoog, en nou in het algemeen belang wenschelijk te achten, dat daarin eene afdoende vermindering wierd gebragt.

Men is het alteszins met de Regering eens, dat de afschaffing der premien voor de visscherij gepaard behoort te gaan met de opheffing der bepalingen, welke dezen tak van nijverheid belemmeren, maar meent dan ook de spoedige afschaffing der meest drukkende bepalingen van dezen aard te moeten aanbevelen. Aan den anderen kant blijft de groote meerderheid van gevoelen, dat met de trapsgewijze vermindering der premien, in verband met die verbetering der wetgeving, behoort te worden voortgegaan.

De herziening der wetgeving omtrent de octrooien is almede een punt, dat niet uit het oog mag worden verloren.

Ofschoon de afdeelingen der Kamer, die zich voor de geheele afschaffing van den in de maten en gewigten bestend toonden, werd in dit gevoelen eenigzins afgekeerd gedeeld. Intusschen wordt ook omtrent dit punt eene nadere wettelijke regeling noodig geacht, die trouwens in het verleden jaar werd toegezegd.

Enige leden hebben zich bevestigd gemaakt in de Regering onlangs eene aanschrijving van de gemeenten heeft gedaan, waaraan blijkt, dat zij aan de openbare overzichten de groote telegrafische lijnen bepalen, dat althans het gnot van een station wil vaststellen, als het nitzigt bestaat, dat door eenige gemeenten eene gemeenschappelijke lijn zal worden opgevoerd. De afdeelingen der Kamer achten dit verkeerd. De telegraf, zeiden zij, is eene rijksinstelling, die als een tweede postlijn kan worden beschouwd. Voor de Regering zelve is het van belang, dat zij met zoovele gemeenten als slechts eenigzins mogelijk is, telegrafische gemeenschap kunne onderhouden. Op een en ander werd geantwoord, dat men in dit opzigt niet te veel moest vergen, ook opdat de kosten der telegrafie niet te zeer zouden worden verhoogd en dat voor een al te talrijk personeel zou moeten worden verhoogd. Het algemeen belang vorderde naar dit gevoelen, dat de telegrafische gemeenschap met de hoofdplaatsen vaststellen kon worden onderhouden, en voor die gemeenschap alleen konden dus aan 's Rijks schatkist eene besparing opgevoerd. Men kon de telegrafische lijnen ook in de gemeenten van stations voornamelijk op arrondissements-hoofdplaatsen of daarmede gelijkstaande gemeenten het oog had en dus niet eene geheel onbepaalde uitbreiding voorstond.

Nagenoeg algemeen is op eene herziening der wet van 6 Maart 1852, tot regeling der jagt en visscherij, aangedrongen, waarbij men echter minder het oog had op het bepalen der wet, dan wel op de daarin voorkomende strafbepalingen, welke, blijkens de verkregen ondervinding, alteszins verbetering behoeven.

Te gelijk heeft men gewezen op de noodzakelijkheid eener verandering met opzigt tot de instelling van de inspectie der jagt, welke instelling, naar veler gevoelen, volstrekt niet aan het doel beantwoordt en onder anderen wat het toezigt op de jagtopzieners betreft, zeer gebrekkig is.

Het Staatsblad n. 111 bevat het Koninklijk besluit van 11 Maart 1853, waarbij het kantoor Simpelveld van de Regering is afgevoerd van expeditie en de bevoegdheid is gegeven, om voor lange du

Aken-Maastrichtsch Spoorweg en het tariefkantoor Boekholtz wordt opgeheven.

Z. M. heeft aan A. R. Kraijenhoff van de Leur, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als burgemeester van Hellevootsluis; aan jhr. mr. G. L. H. Hooft, als dijkgraaf van Delfland.

Z. M. heeft de benoeming van den burgemeester van Zoutveen, A. van Linden van den Heuvel, tot secretaris der gemeente bekrachtigd.

Z. M. heeft benoemd tot notaris te Elst, G. Francken, thans griffier bij het kantongerecht aldaar, en tot griffier bij de arrondissementsrechtbank te Leenwarden, jhr. mr. C. J. Speelman, thans griffier bij het kantongerecht te Bolsward.

Z. M. heeft jhr. F. V. A. ridder de Stuers eervol ontslagen als waarnemend administrateur der koloniale bestellingen bij het Departement van Koloniën, onder dankbetuiging voor de in die betrekking bewezen diensten; en in deszelfs plaats benoemd den gepensioneerden kolonel van het leger in Nederland Indië W. A. Roest.

Bij den minister van Financien is ontvangen eene som van f 255 in bank- en muntpapier, door een onbekende, onder het postmerk Amsterdam, van den 14 dezer ingezonden, tot vergoeding voor de betaling van de wettelijke successieregt.

De Minister van Financien, bemerkende dat voortdurend enkele scheeprederijen schijnen te gelooven, dat de Nederlandsche zeebrieven, welke, volgens de bepalingen der wet van 8 Augustus 1850 (Staatsblad n. 49.) tegen betaling van een registratie-regt van vier ten honderd ook aan buitenlandsche geboude schepen worden uitgereikt, ook verleend kunnen worden voor vaartuigen, welke, in den vreemde aangekocht of aangebouwd, van daar naar elders verzeilen of in de vaart gebracht worden zonder alvorens eene Nederlandsche haven aan te doen, heeft noodig geoordeeld, den belanghebbenden te doen opmerken, dat geen Nederlandsche zeebrief verleend wordt, zonder dat het schip waarvoor dezelve wordt aangevraagd, hier te lande gemeten zij, en dat evenzoo het voor de zeebrieven van buitenlandsche geboude schepen verschuldigde registratie-regt niet kan worden in ontvang genomen, zonder dat de administratie in de gelegenheid gesteld is, om zich door eigen waarneming of door onderzoek van deskundigen van de juistheid der opgegevene waarde te overtuigen.

Een en ander maakt het alzo noodig dat het buitenlandsche geboude schip, waarvoor een Nederlandsche zeebrief aangevraagd wordt, zich hier te lande bevindt; en de eenige faciliteit, welke op dit punt kan bewezen worden, ligt in het verschaffen der middelen om een buitenlandsche aangebouwde of aangekocht schip met eenen voorloopigen zeebrief registratie-regt naar Nederland te doen overkomen, ten einde alhier de vereischte formaliteiten te voldoen.

Z. M. heeft de heer van Koningsmarck, minister van Z. M. den Koning van Pruisen bij het Ned. Hof, wordt den 25 dezer uit Berlijn in de residentie terug verwacht.

* Z. Exc. de baron d'André, minister van Z. M. den keizer der Franschen bij het Nederlandsche Hof, is gisteren nacht van Parijs in de residentie teruggekeerd.

* De Minister van Binnenlandsche Zaken zal op Maandag 24 Oct. aanstaande, aan het lokaal van het provinciaal bestuur te Utrecht, doen herbesteden, de aanleg van de electro-magnetische telegraaflijn van Utrecht over Enkhuizen en Bommel naar 's Hertogenbosch, in drie percelen.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toezicht te ROTTERDAM zijn aangegeven op 18 Oct.: 5 cholera-liders, 5 hersteld en 5 overleden.

In het cholera-hospitaal te Amsterdam zijn op 18 Oct. 1 liden, hersteld 1, overleden 4, blijvend 2.

Binnen de laatste 16 en 17 Oct. bij de cholera-liders, 11 overleden.

* Met genoegen vernemen wij, dat de Schiedamsche loterij, ten behoeve van den, naar betrekkingen aan de cholera bezweken zijn, veel bijval vindt. Het aantal ingekomen voorwerpen moet niet onbelangrijk zijn. Tot het einde van deze maand, houdt de directie zich tot de ontvangst van meer bijdragen aanbevolen.

* Sedert den 13 dezer maand zijn te Scheveningen 11 schepschuiten aangekomen, die gezamenlijk hebben aangebracht 550,000 stuks haring. De schuit, die van de meeste haring heeft aangebracht, is die van den Hoogenraad, welke 85,000 stuks heeft geleverd. De schuiten zijn onder de vloot vaartuigen bevindende, die geen vangst hoogenraad hebben gehad.

* Met de laatste dagen begint het er als de laatste dagen van de haring te zien. Sedert den 13 dezer zijn te Scheveningen 15 pinken met 862,000 stuks haring aangekomen, die den meesten haring gevangen heeft, is de vrouw van de wed. van der Harst. Zij heeft 100,000 stuks haring lading van 95,000 stuks aan.

Morgen, Donderdag avond, zal in den Franschen Schouwburg worden opgevoerd, *la Favorite*, groote opera in 4 bedrijven.

Naar men verneemt zullen de gezamenlijke bakkers te Haarlem, aan den gemeenteraad een adres aanbieden, waarbij zij verzoeken, om zoo lang de duurte der levensmiddelen blijft aanhouden, den stedelijken accijns op het gemaal op de tarwe op de helft te verminderen, of wel gedurende dat tijdvak een maximum voor den broodprijs te bepalen, voor welken het zal mogen worden verkocht en hun uit de stedelijke kas alsdan schadeloos te stellen.

Naar men vernemt, heeft dezer dagen het stedelijk bestuur van Amsterdam zich tot de regering gewend, naar aanleiding van eene missive van de orde van professoren aan het Athenaeum Illustre, waarbij zij klagen dat door het bekende Koninklijk besluit van 4 Aug. 1853, N. 31, inbreuk wordt gemaakt op het regt om de examina af te nemen, die gevorderd worden om tot de studien te worden toegelaten.

Door de prov. commissie van onderwijs te Groningen zijn toegelaten 6 onderwijzers van den 2den rang, 5 tot den 3den en 4 van den 4den rang.

Ook te Groningen is eene afdeeling van het *Metalen Kruis* opgericht. Uit de toespraak, gehouden bij gelegenheid van de vestiging van die afdeeling, door den waarnemenden voorzitter J. W. C. baron van Ittersum, blijkt dat aan die vereenigen het denkbeeld is verbonden eener Nationale feestviering, in 1856 in de Hoofdstad des Rijks, benevens de oprigting en onthulling in dat jaar van een monument, in het midden van Amsterdam, ten einde het aandenken aan dat Kruis, (na nog 25 jaren zoo goed als uitgestorven) duurzaam te bewaren voor het nageslacht.

De reden, waarom de te Groningen aanwezige leden van de voormalige flanker-compagnie der Groninger en Franeker studenten besloten hebben, voorshands niet toe te treden, bestaat daarin, dat deze compagnie reeds in vroegere jaren eene vereeniging, met het zelfde doel, denzelfden geest beziel, had opgericht, waarop in 1851 de goedkeuring van Z. M. hadden erlangd.

De gemeenteraad van Assen heeft besloten f 1.200 uit de stedelijke fondsen tot aan de commissie tot regeling der festiviteiten, enz., die daar bij het aanstaand landhuishoudkundig congres zullen plaats hebben.

De prov. commissie van onderwijs in Overijssel heeft op den 12 en 13 Oct. geëxamineerd 9 onderwijzers van den 2den rang, 5 voor den 3den rang, 3 voor den 4den rang, 3 voor vreemde talen, eene schoolhouderes en eene huisonderwijzeres.

Op den 17 October is op de werf van den scheepsbouwermeester J. Kater Pzn., de kiel gelegd van een barkschip, groot 260 lasten, te noemen de *Stad Leyden*, voor rekening eener rederij onder directie van de heeren Craandijk Dercksen te Amsterdam en bestemd voor de groote vaart.

□ Door den Raad der Gemeente Drunen is in deszelfs vergadering van den 17 Oct. het navolgenswaardig besluit genomen, om gedurende dezen winter een zeer uitgestrekt perceel schaarbosch uit te roeijen en tot landbouw aan te leggen, alsmede eenige te hoogen stukken bouwland uit te lagen om daarmede moerassig te verhooven, welke eveneens zal worden aangelegd.

□ Door de gemeenteraad van Breda is besloten, om in de onmiddellijke toekomst een openbaar voordeel zal genieten, meer nog wordt het loffelijke plan toegejuigd daar het strekken moet, om gedurende den benardden tijd, die allereerst met kommer wordt te gemoet gezien, aan allen in de Gemeente, die daaraan behoefte mogten hebben arbeid en zooveel mogelijk eigen verdiend brood te verschaffen.

Daar tevens besloten is, niets bij aanbesteding maar alles tegen gewoon dagloon te laten bewerken, zal het beoogde doel te eerder worden bereikt.

△ Men schrijft ons uit Halst het volgende: Terwijl de veldarbeid van week tot week vermindert, en daardoor de verdiensten der werkende klasse langzamerhand ophouden, worden de prijzen der granen en eerste levensbehoeften van dag tot dag duizenden de werkzamenheden in de Oosterschelde en op het eiland Zuid-Beveland, waarvan men zich voor dit jaar zoo veel voorgesteld had, schijnen geheel in het vergeetboek te geraken. Bedroevend vooruitziende, dat men geen met angst den naderenden winter te gemoet doet gaan. De distillen vermenigvuldigen, terwijl men dagelijks hoort spreken van nachtelijk opschieten van guld, dat of

schoon nog niet gebeurd, echter min of meer doen zien, wat er wel eens zou kunnen gebeuren.

Advertentiën.

Bij de Boekhandelaar LOMAN, te Amsterdam, J. Az. DOYER, te Arnhem, en A. E. C. VAN SOMEREN, te Zutphen, te steeds te bekomen:

Wat is Geneeskunde?

DE DRIE BEHANDELINGSWIJZEN VAN ZIEKTEN, GETOETST EN ONDERZOEKT DOOR DRIE GENEESHEEREN, ALS MEDE DRIE OPGELOSTE VRAAGSTUKKEN. Prijs f 0.25. (147)

Bij JOH. NOMAN EN ZOON te Zalt-bommel is uitgegeven en alom te verkrijgen:

Het wettelijk Armwezen,

of de verschillende gewoonten, welke in de wetgeving op het Armbestuur, voorgesteld en overwogen in verband met het aanhangig Ontwerp van Wet. gr. 80. f 1.00.

TIJDSCHRIFT

VOOR DE REGISTRATIE, HET NOTARISAMBT, HYPOTHEEKWEZEN EN DE REGTEN VAN ZEGEL, GRIFFIE EN SUCCESSIE.

G. 8. N. 1 en 2 van den zevenden jaargang. De complete jaargang kost slechts f 4.80. Van de zes uitgegeven jaargangen zijn nog slechts ENKELE COMPLETE Ex. voorhanden.

J. IMMERZEEL J., Gedichten; bijzonder voor de Doctumatie met platen en illustraties, 8°, f 2.25. Idem voor Schoolgebruik. f 0.75. (148)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 18 October 1853.

Nederland. Pct.	Rusland.
Ned. W. Schuld. 2 1/2	Hopel 1798/1816 5
Dito Certificat. 3	Dito 1828/1839 5
Dito Dito 4	Cert. 1831/1838 5
O. I. Leening. 4	Dito Dito 4 1/2
Amort. Syndic. 3 1/2	Dito Hope 4
Hand. Maats. 4 1/2	Dito Skieplite 4
Belgie.	Dito Dito 5e Ser. 4
Certificaten 2 1/2	Inschr. Assig. 6
D. Rothschild. 2 1/2	Certific. dito 6
Frankrijk.	Polen.
Obligatiën 3	Obligatiën 4
Spanje.	Oostenrijk.
Nieuwe 1	Metalliek 4
Dito Buitent. 3	Dito 5 1/2
D. Buitent. 3	Dito 5 1/2
Bew. Sp. Com. 5 1/2	Dito 5 1/2
Amort. Schuld.	Dito 5 1/2
Portugal.	Dito 5 1/2
Londen nieuwe 5	Dito 5 1/2
Dito uitgest. 4	Dito 5 1/2

Frankfort, Dingsdag, 18 Oct. 5 pct. Metal. 70 1/2; Loten f. 250 115; Bankactien 124 1/2; 1 pct. Spanje 21 1/2; 3 pct. dito 20 1/2; wissel op Weenen 104 1/2; wissel op Londen p. s. 100 2 1/2; wissel op Parijs 137 1/2; Peru 4 1/2 pct. 70.

Veelvaldige verkooporders, welke zoo in Binnenl. als vreemde effecten plaats vinden, draken de markt merklijk, en blijven meest alle soorten op het laagste stand.

Londen, Dingsdag, 18 October, Console op 9 1/2; Mexico nieuwe 3 pct. 22 1/2; Peru 4 1/2 pct. 72; Ecuador 5 1/2; Spanje 1 pct. 21 1/2; Rusl. 4 1/2 pct. 97; dito 5 pct. 113.

Parijs, Dingsdag 18 October. Fransche 4 1/2 pct. op t. 99.50; Dito 3 pct. op t. 98.50; Spanje 5 pct. 21 1/2; Dito 1 pct. 21 1/2; Belgie 4 1/2 pct. 97; N. Metal. 5 pct. 90 1/2; Piemonte 94; wissel op Weenen 104 1/2; wissel op Londen p. s. 100 2 1/2; wissel op Parijs 137 1/2; Peru 4 1/2 pct. 70.

WEENEN, Dingsdag 18 October. Metal. 124 1/2; 1 pct. Spanje 21 1/2; 3 pct. dito 20 1/2; wissel op Londen p. s. 100 2 1/2; wissel op Parijs 137 1/2; Peru 4 1/2 pct. 70.

MAADRIP, Dingsdag 18 October. Spanje 5 pct. 21 1/2; Dito 1 pct. 21 1/2; Belgie 4 1/2 pct. 97; N. Metal. 5 pct. 90 1/2; Piemonte 94; wissel op Weenen 104 1/2; wissel op Londen p. s. 100 2 1/2; wissel op Parijs 137 1/2; Peru 4 1/2 pct. 70.

Bij JOH. NOMAN EN ZOON, te Zalt-bommel.